

BESZÁMOLÓ

a

Szigethalmi Széchenyi István Általános Iskola „Határtalanul pályázati” projektjéhez 2018.szeptember 23-25.

Az előkészítést és pályázatot követően a *Hunyadi János nyomában a Délvidéken* című programunk első állomásaként egy bevezető órát tartottunk a hetedik évfolyam számára. A 45 perces óra folyamán felhívtuk a figyelmüket a szerbiai utazás várható szabályaira. Megismertettük velük a helyi sajátosságokat, szokásokat a mindennapokban, hogy könnyen mozogjanak a számukra idegen környezetben. Az osztályfőnökök már több balesetvédelmi, kirándulás szabályait és követelményeit taglaló felkészítést végeztek, így ezen a bevezető órán maradt idő a történeti-földrajzi háttér áttekintésére is. A diavetítés során már előre is megismerkedhettek az utazásunk állomásaival és további információkat kaptak a kirándulásunk céljairól is. Előzetesen kihirdettük iskolánk utazó diákjai számára, hogy a túra elvárásaihoz hozzá tartozik, hogy tanulói csoportokban készítsenek és egy későbbi időpontban beadjanak egy „útinaplót”, amelynek formája a kézzel írott beszámólótól az IKT-s megoldásokig terjedhet. A projekt keretében többen előre kiosztott témakörben kiselőadással is készültek, amelyeket az adott történelmi helyszíneken adtak elő.

A bevezető óra után 2018. szeptember 18-án délután ellátogattunk a Budai várban lévő Magyar Nemzeti Galériába. Ott megtekintettük a magyar történelmi festmények között Wagner Sándor: Dugovics Titusz önfeláldozása című romantikus műalkotását. A gyerekek előzetes feladatként megkapták, hogy a környező termekben gyűjtsenek még olyan festményeket, alkotójuk nevével és címével, amely szintén a török kori harcokat ábrázolja. A múzeumlátogatást követően megtekintettük a Budai vár oldalában Hunyadi János 1903-ban avatott, Tóth István és Schulek Frigyes által alkotott szobrát. Itt meghallgattuk az első kiselőadást a témában.

2018. szeptember 23-án vasárnap, a hajnali órákban indultunk a háromnapos utunkra Szerbia felé. A határátkelés után az első programban is szereplő állomásunk Belgrádban az ősi Nándorfehérvár vára volt. Az idegenvezetőink segítségével megismerkedhettünk a vár kialakulásával és történetével. Megtekintettük a Felső vár és a külső védőöv közötti haditechnikai kiállítást is. Az Óratorony tövében újabb ismeretekkel gazdagodtunk a helyi idegenvezető által. Ezt követően a Felső várban a „Dugovics toronynak” is nevezett területen meghallgattuk a következő tanulói beszámólót Dugovics Titusz hősies, legendákba vesző történeteiből. A Víziváros fölött elhelyezkedő „Szveta Petka” kápolna megtekintése előtt egy újabb kiselőadás következett a gyermekek részéről a Déli harangszó hagyományáról. Ezt követően a várban lévő Hunyadi János emlékkőhöz zarándokoltunk, ahol elhelyeztük a megemlékezés koszorúját.

Az újabb tanulói kiselőadást már a várormán álló, monumentális Győzelmi emlékmű tövében hallgattuk meg. A rövid ismertetések a csata főbb eseményeit, kiemelkedő személyeit és a Száva folyón áttörő, a csatában döntő szerepet játszó keresztések történetével ismertette meg a teljes csoportot.

Az 1456. július 22-i dicsőséges nándorfehérvári diadalban részt vett hősök emlékének adózva egy rövid buszút után a zimonyi Millenniumi-torony megtekintésével zártuk. A remek kilátópont alkalmat nyújtott, hogy behatóan tanulmányozzuk Nándorfehérvár/Belgrád stratégiai helyzetét, a helyszínen is tanulmányozhassuk az 1456. július 14-i vízi csata eseményeit. Ezen kívül megemlékeztünk a diadal után kitört járvány áldozatává váló Hunyadi Jánosnak és Kapisztrán Jánosnak. A nap zárásaként a Szerémségből a Bánátba átkelve elfoglaltuk a szállásunkat Székelykevéen. Közben, mint az út folyamán sokszor, rendkívül hasznos és részletes információkkal gazdagodtunk az említett tájakról az idegenvezetőnk által.

A második napunkon a romló időjárással is dacolva elsőként Szendrő várát kerestük fel. Szerbia egykori fővárosa, a magyar történelemben is jelentős szerepet játszott. Megismerkedtünk a vár történetével, kapcsolódásával Hunyadi János életéhez. Fogságának helyszínén irodalmi vonatkozású tanulói megemlékezést tartottunk. A nagy kiterjedésű vár bejárása után keltünk csak útra a következő programpontunknak megfelelően. Az úti célunk a Vaskapu vadregényes folyam szorosa volt. A pazar természeti látvány mindenkit lenyűgözött még a buszból is. A hétfői zárva tartás miatt sajnos csak kívülről szemlélhettük meg a festői Galambóc várát, ahol megemlékeztünk az 1429-es csatára, Zsigmond király seregének megmenekülésére és Rozgonyiné Szentgyörgyi Cecília hőstettére, amidőn ágyúival fedezte a keresztény seregek visszavonulását. Elhangzott Arany János balladája is ebben a témakörben. Ezt követően tovább folytattuk utunkat a szurdokvölgyben és megtekintettük az ősi Lepenski Vir látványos bemutatóközpontját, amely ugyan szervesen nem kapcsolódott a témánkhoz, de rendkívül érdekes információkkal gazdagította a tanulók őskori emberekről alkotott képét. A világon is egyedülálló feltárási hely interaktív bemutatótermei felkeltették az érdeklődésünket a „történetírás előtti időkből” származó emberőseink élete iránt. Miután visszafordultunk a Déli-Kárpátok és a „Szerbiai-Kárpátok” övezte hegyek öleléséből, vendéglátó településünkre: Székelykévére igyekeztünk. Itt a szállásunk házigazdáihoz hasonló szeretettel fogadtak minket a székelykevei általános iskolában. Gyermekeinket meglepte, hogy a mi évfolyami létszámunknak megfelelő tanuló jár csak a szép és tanulók által féltőgonddal óvott intézménybe. Ezen felül az is csodálkozásra adott okot, hogy az ottani gyerekek a magyar anyanyelvük mellett a szerb államnyelven felül még két nyelvet is megtanulnak. Az iskola vezetésének, tanárainak és tanulóink szívélyes fogadása jól eső érzéssel töltött el minket. Cserébe beszámolót tartottunk nekik Székelykeve és Ráckeve kapcsolatáról. A kölcsönös méltatásokat követően csoportunk lelkes tanuló futballmérkőzésen is összemérhették erejüket a helyi fiatalokkal. A szokásos

bőséges étkezésünk után még egy kis mozgásos program várt ránk. Az este folyamán egy bő órás táncoktatásban vehettünk részt, amelyen megismerkedtünk a helyi, alapvetően székely eredetű tánclépésekkel és zenével. A sűrű nap után élményekben gazdagon térhettünk nyugovóra.

A harmadik napon a vendéglátóinktól való búcsúzás után hazafelé vettük az irányt. Az utolsó jelentősebb programunk Szabadkán következett, ahol megismerkedtünk a város nevezetességeivel. A városháza gyönyörű épületében megtekintettük az ülésterem üvegablakait, amelyekről visszaköszönt utunk fő „védnöke”, Hunyadi János személye. Az itt is elhangzó kiselőadások és az idegenvezetői információk meghallgatása után alkalmunk nyílt egy kis szabad városnézésre, ahol a helyi vendéglátóhelyek ínycségeivel és a boltok hazaitól különböző portékáival ismerkedtünk meg. A rövid megálló után buszra szállva elindultunk a kiindulási pontunk, Szigethalom felé.

A túra zárásaként a diákok elkészítették beszámolóikat, naplóikat, bemutató diasorozataikat. Ezeket a szakos kollégák értékelték és megfelelően díjazták. A legkiemelkedőbb alkotásokból egy csokorra valót a többieknek is megmutattunk. Az iskolánk tanulóit, pedagógusait és szülőit 2018. október 19-én, egy közös bemutató vetítésen ismertettük meg utunk eseményeivel. A jól sikerült kalandozásunk záró akkordjaként egy közös tanóra keretében értékeltük a teljesítményünket. Itt bemutatásra kerültek a legjobb tanulói alkotások, elemeztük a túránk megvalósítását és egy játékos totó keretében rögzítettük azt a rengeteg hasznos ismeretet, amit eme projekt hozott számunkra.

Ha az előkészítő és utólagos munkát nem tekintjük, a kereken egy hónapot felölelő projekt óriási hasznot jelentett mind a tanulóink, mind a kísérő pedagógusok számára. A határon túli magyarokkal történő kapcsolátpótlás fontos sarokköve kultúránk megmaradásának. Ez a lehetőség nagyon sok ismerethez és tapasztalathoz jutatott mindannyiunkat. Reméljük, máskor is élhetünk még vele a jövőben is!

Kelt: Szigethalom, 2018. október 26.

Takács Róbert
szervező tanár